

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Svmmae Virtvtvm, Ac Vitiorvm , Tomus ...

Guilelmus <Peraldus>

Lvgdvni, 1585

De octo remediis contra Acediam. Pars III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46161](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46161)

claustralibus qui iam sunt mortui, iudicanda est fatua craftinatio propriæ correctionis, vel meliorationis eorum. ¶ Duodecimum est, quod ibi præcipue tristes sunt, vbi præcipue vel solum læti esse deberent. In diuino seruitio præcipue locus est gaudij in vita ista: quia ibi præcipue facit homo vtilitatem suam.

¶ De octo remediis contra Acediam. PARS XII.

Sequitur de remediis contra Acediam, de quibus sufficiat ponere octo, licet sint multa p'ura. ¶ Primū est, diuersitas occupationum. Hoc remedium habetur in Vitis patrum, vbi legitur q' beatus Antonius tentatus fuit à spiritu acediae, & residens in eremo dicebat: Domine, saluari desidero, sed vanæ cogitationes nō permittūt me. Quid faciam in tribulatione, vel quomodo debeā saluari, dignāter ostende. Et respiciens vidit quēdam altantem torquētem funiculum, qui sibi similis erat: deinde ex opere surgentem & orantem, & iterum sedentem, & plectas facientē de palmis, & inde ad orationem rursus surgentem. Erat autem ille angelus Dei, & dixit ei: Et ita faciens Antoni, saluaberis. ¶ Secundū est, cōsideratio pœnæ futurę. Hoc habemus Ierem. 1. vbi legitur: Quid tu vides Ieremia? Et dixit, Virgam euigilantem ego video. Virga euigilans à somno acediae vel pigritię, est cōsideratio pœnæ futurę. ¶ Tertium est, cōsideratio æterni præmij. vnde Aug. Labor te terret, vide mercedem. Et Genes. 15. Factus est sermo domini ad Abraham per visionem dicēs: Noli timere Abraham: ego protector tuus, & merces tua magna nimis, si terret pigrum labor, attrahat eum merces. Secundum & tertium similiter habemus in Vitis patrum: vbi dicitur q' quidam frater interrogauit abbatem Achillem, dicens: Cur sedens in cella mea patior acediā? Cui senex: Quia nondum vidisti requiem quam speramus, neque tormenta quæ timemus. Si enim ea inspiceres diligenter, & si vermibus plena esset cella tua vsq; ad collum, etiam in ipsis permaneres sine acedia iacēs. ¶ Quartum est, societas bonorum. Hoc remedium possumus habere ex isto verbo Exo. 17. vbi dicitur, q' pugnante Iosue contra Amalech, orabat Moyse leuans manus ad dominum, cuius manus graues erant: sed Hur & Aaron sustentabāt manus eius ex vtraque parte. Per quos signātur duo genera hominum, quorum societas amanda est. Per Hur qui interpretatur lumen, significātur illi qui ministrāt lumen doctrinæ. Per Aaron qui interpretatur mons fortis, significātur illi quorū interuentu venit homini auxiliū. iuxta illud, Leuaui oculos meos in mōtes, vnde veniet auxiliū mihi. Illis ergo qui manus habent graues ex acedia, ne
cessa

cessarium est vt habeant tales in societate sua, qui eos exemplo suo & doctrina illuminent & orationibus iuuēt. ¶ Quintū est exemplū illius qui piger non fuit, sed exultauit vt gigas ad currendam viam. Hoc remedium habemus Matt. 26. vbi dominus dixit discipulis: Non potuistis vna hora mecū vigilare? Cū domino vigilare, est exēplo eius à somno acediae cauere. Hoc remedio vtiur Apostolus ad Hebræos, 12. dicens: Recogitate qui talem sustinuit à peccatoribus aduersus semetipsum cōtradictionem, vt non fatigemini animis vestris deficientes. ¶ Sextum est consideratio periculorū, in quibus sumus in præsentia, quod dominus insinuat Matt. 26. vbi dicit, Vigilate & orate, ne intretis in tentationem. Tria genera periculorum consueuerūt specialiter homines excitare à somno. Periculum aquæ, ignis & latronū: quæ pericula specialiter nobis imminēt. Non enim est dies in quo fluctus malarum cogitationum super caput cordis nostri nō ascendunt. Nō est etiam dies in quo ignis prauorum desideriorum in domo conscientiaē nostræ nō succēdat. Latrones etiam semper adsunt. Etiam illi qui debent esse seruientes nostri depredantur nos, vnde Thren. 3. Oculus meus prædatus est animam meam. ¶ Septimū remedium est amor Dei, quod docet nos dominus Leuit. 6. vbi dicitur, Ignis in altari meo semper ardebit, quē nutriet sacerdos, subiiciēs ligna mane per singulos dies. Deus vul. q̄ semper in altari cordis ardet ignis feruoris. Hunc ignem debet nutrire sacerdos in suis subditis: vel quilibet in semetipso subiiciēdo ligna per singulos dies recolendo beneficia Dei quibus debemus respondere: vel mala nostra recordādo, pro quibus Deo satisfacere debemus, vel promissa præmia quæ prometeri debemus. Præcipuē deberēt in nobis istum feruorem accendere, beneficia quæ nobis Christus exhibuit in carne mortali assumpta. Vnde Bernardus: Quid nobis non suaue, cū recordati fuerimus infantiliū necessitarum Christi, laborum in prædicando & cæterorū? Quis amplius gemet dicens: Nimium ieiunamus, nimium vigilamus? cū male sumæ parti debitorum respondere non valeamus. ¶ Octauum & summum remedium est gratia Dei. Hoc remedium insinuat nobis Bernard. super Cant. ibi, Trahe me post te, dicens in persona eorum qui pigri sunt: Opus habemus trahi: quia refriguit parumper ignis amoris tui: nec valemus à facie frigoris huius currere, sicut heri & nudius tertius: curremus postea, cū reddideris læticiam salutaris tui, cū redierit melior temperies gratia. Vnde cū aliquis sentit se segnem vel acediosum, instare debet

debet orationi coram Deo, vt orando impetret gratiam quæ ab eo expellat acediam. Et notandum quod omnia quæ dicta sunt ad detestationem acedię, possunt esse remedia contra acediam: ideo de remedijs Acediæ hic finem facimus.

De indiscreto feruore: qui acedia videtur esse contrarius,

PARS IIII. quæ habet quinque capitula.

De feruore indiscreto, de hijs quæ exiguntur ad hoc vt aliqui Deo discretè seruiat.

CAP. I.

Sicut in vitio auaritiæ tractauimus de vitio prodigalitatjs, eodẽ modo tractabimus de indiscreto feruore. Acedia enim & indiscretus feruor quodammodo videntur esse vitia opposita. Ad cuius detestationem valere possunt. Primo testimonia scripturarum: sicut illud ad Rom. 12. Rationabile sit obsequiũ vestrum. ¶ Tria sunt quæ exiguntur ad hoc vt homo cũ discretione & rationabiliter Deo seruiat. Primum est, nobilitas personæ cui seruitur. Vnde honor regis iudicium diligit, scilicet iudicium discretionis. Secundũ est, humana natura. Homo enim rationalis creatura est, & ideo rationabiliter operari debet. Plus debet inniti sapientiæ, quã fortitudini. Belluinum enim est viribus decertare, sicut dicit philosophus. Tertio requirit hoc ipse hostis contra quẽ pugna habemus: diabolus enim contra hominẽ pugnat potius astutia & sapietia, quã viribus: ideo & nos sapietia cõtra eũ pugnare debemus, non viribus: vires enim nõ sufficeret resistere sapietia: quia melior est sapietia, quã vires: & vir prudẽs, quã fortis. Sap. 6. Ad signandũ quod Deo non placeant opera sine discretione facta, non offerebatur in lege animal cæcum. Ideo etiam in omni sacrificio offerebatur sal. Sale condiuntur cibi vt hominibus bene sapiant: per quod signatur discretio, quæ facit opera grata Deo. Ad idem Prou. 4. Palpebræ tuæ præcedat gressus: id est, considera opera tua. Et illud Apost. 1. ad Tim. 5. Noli adhuc aquam bibere, sed vino modico vttere. Glos. Prudenter sibi vult Deus seruire: non in nimietate, ne debiles fiant, & post medicorum suffragia quærant. Temperadum est enim, vt si fieri potest, ceptũ obsequiũ gradatim prouehatur, potius quã in cõsideratione minuatur. Ad idẽ 1. Pet. 4. Charissimi, nolite peregrinari in feruore qui ad tentationem vobis fit. Et Eccle. 7. Noli esse iustus multum. Ibi dicit glo. interlin. quod summa iustitia, summa iniustitia est. Sunt aliqui qui in nullo volunt condescendere carni, quorum iustitia magna iniustitia est. Ad idem potest valere illud philosophi: Arbitror primo in vita vtile esse, ne quod nimis.

De